

get i oktober 1971. Efter dette tidspunkt har der været ført uformelle forhandlinger med landsrådet, og på grundlag af et ønske fra såvel rådet som de grønlandske kæmner er der gennemført yderligere forenklinger i det administrative system. Der er endvidere efter forhandlinger med landsrådets forretningsudvalg gennemført realitetsændringer, som lægger større kompetence ud til de grønlandske kommuner. Disse ændringer vil blive forelagt det samlede landsråd i marts 1973.

Fra den danske indkomstbeskatning kommer den foreslåede grønlandske ordning navnlig til at adskille sig derved, at niveauet for beskatningen bliver væsentligt lavere i Grønland end i Danmark. Det skyldes, dels at der i Grønland kun bliver tale om lokale skatter ikke tillige om indkomstskat til staten, dels at der i Grønland bliver tale om større personfradrag end i Danmark.

I sidstnævnte henseende går forslaget ud på, at der i loven fastsættes en ramme på 12.000-24.000 kr. for det grønlandske personfradrag, idet det overlades til de enkelte kommunalbestyrelser hvert år at bestemme, hvilket personfradrag inden for den nævnte ramme der skal anvendes. Det var oprindelig tanken at lade landsrådet fastsætte størrelsen af personfradraget. Man har imidlertid fundet det bedst stemmende med den sidste tids udvikling at overlade dette til kommunalbestyrelserne. I Danmark er personfradraget for 1972 5.400 kr. Det større grønlandske personfradrag i forbindelse med det lavere grønlandske indkomstniveau vil betyde, at en forholdsvis mindre del af befolkningen i Grønland end i Danmark inddrages under indkomstbeskatningen, hvilket atter vil indebære en vis administrativ lettelse.

Som en naturlig følge af de høje personfradrag og et relativt lavt skatteniveau har det fra alle sider været en ganske klar forudsætning, at der ikke i forbindelse med gennemførelse af indkomstskat i Grønland må ydes kompensation i form af højere lønninger, hverken til hjemmehørende eller til ikke-hjemmehørende.

Med hensyn til udskrivningsprocenterne for de grønlandske indkomstskatter går forslaget ud på, at der i loven fastsættes en ramme på 15-30 pct. inden for hvilken kommunerne kan fastsætte deres udskrivningsprocent. De begrænset skattepligtige har givet særlige problemer, idet de typisk vil have bopæl uden for Grønland, hvortil kommer, at de ofte vil være uden særlig tilknytning til en enkelt grønlandsk kommune. Det er derfor foreslået, at udskrivningsprocenten vedrørende kommuneskatten for denne kategori i loven fastsættes til 20 under hensyn til rammen for de kommunale udskrivnings-

procenter. Samtidig foreslås skatten på A-indtægter for begrænset skattepligtige gjort definitiv, hvilket giver væsentlige administrative fordele. For den særlige udbytteskat på udbytte af aktieselskaber, der er registreret som hjemmehørende i Grønland, foreslås procenten i lovforslaget fastsat til 20, således at udbytteskatten bliver den samme, uanset hvilken kommune selskabet er registreret som hjemmehørende i. Denne skat foreslås gennemført som en definitiv skat, navnlig af hensyn til den administrative forenkling der herved opnås. Det er hensigten, at provenuet af udbytteskatten skal tilfalde den kommune, hvor selskabet er registreret som hjemmehørende. Der bliver ligesom i den danske kommunalbeskatning kun tale om at beskatte den del af den skattepligtige indkomst, der overstiger det skattefrie personfradrag. Skatten beregnes med en enkelt skattesats og ikke som ved den danske statsindkomstskat efter en progressiv skatteskala.

Med hensyn til hvem der skal omfattes af skattepligten, og hvad der skal anses for skattepligtig indkomst, og hvilke fradrag der kan foretages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, svarer forslaget på en række punkter nogenlunde til den danske skatteordning. Det må dog erkendes, at der også er væsentlige forskelle, som i hovedsagen er begrundet i hensynet til administrationen, som ikke vil være i stand til at bære et så kompliceret og fintmasket system som det danske.

A. Af de væsentligere forskelle kan nævnes, at samlevende ægtefæller i Grønland sambeskattes fuldt ud, og at de vil være berettiget til ialt $1\frac{1}{2}$ personfradrag.

B. Visse skatteformer er slet ikke foreslået indført i Grønland, eller de søges gennemført i ændret skikkelse.

Således bliver der ikke tale om særlig indkomstskat i Grønland, men det skal bemærkes, at behovet heller ikke er det samme, fordi man ikke arbejder med en progressiv skatteskala.

Heller ikke formueskat og skat af dødsboer foreslås indført, idet man ikke finder, at værdien vil svare til de betydelige administrative vanskeligheder.

Aktieselskaber vil kunne fratække udbyttet, der beskattes hos modtagerne, og man undgår herved dobbeltbeskatning.

C. Visse indtægter, som i Danmark vil være skattepligtige, foreslås navnlig af administrative grunde holdt uden for den skattepligtige indkomst.

Som eksempel herpå kan først og fremmest nævnes de egentlige sociale ydelser, herunder invaliderente. Disse ydelser bliver givet efter et transgkriterium, og det vil i praksis være udelukket, at